GEMENSAM ÅTGÄRD

av den 4 mars 1996

beslutad av rådet på grundval av artikel K.3 i Fördraget om Europeiska unionen, om ett system för flygplatstransitering

(96/197/RIF)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT OM FÖLJANDE GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel K.3.2 b,

med beaktande av Frankrikes förslag av den 23 februari 1995, och

med beaktande av följande:

Att bestämma villkoren för inresa i och rörlighet inom medlemsstaternas territorium för medborgare i tredje land samt kampen mot olaglig invandring av medborgare från tredje land är en fråga av gemensamt intresse med stöd av artikel K.1.3 a respektive c i fördraget.

Flyget utgör, särskilt när det gäller ansökningar om inresa eller faktisk inresa vid flygplatstransitering, en betydande möjlighet till intrång, särskilt för illegal bosättning inom medlemsstaternas territorium, och det är därför lämpligt att sträva efter att förbättra kontrollen av detta.

I bilaga IX till Chicagokonventionen angående internationell civil luftfart fastläggs principen om fri passage vid transitering via internationella flygplatsområden. Staterna kan trots detta avvika från denna allmänna princip genom att anmäla denna avvikelse till Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO) och genom att kräva innehav av visering för flygplatstransitering. Denna möjlighet bör i görligaste mån begränsas för att undvika att utvecklingen av luftfarten hindras i onödan.

Harmoniseringen av medlemsstaternas politik på detta område svarar mot målen att uppnå säkerhet och kontroll av illegal invandring, samtidigt som den bidrar till att harmonisera konkurrensvillkoren för medlemsstaternas flygbolag och flygplatser.

Denna fråga berör inte de viseringar som krävs vid passage av medlemsstaternas yttre gränser och omfattas således inte av artikel 100c. 1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, men den är trots detta av gemensamt intresse och skulle kunna regleras på ett mer effektivt sätt genom en gemensam åtgärd.

De medlemsstater som inte har några regler för flygplatstransitvisering bör få tillräcklig tid för att införa sådana regler.

HÄRGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna gemensamma åtgärd avses med visering för flygplatstransitering ett tillstånd som skall innehas av medborgare i vissa tredje länder, med avvikelse från principen om fri transitering enligt bilaga IX till Chicagokonventionen angående internationell civil luftfart, vid transitering via medlemsstaternas internationella flygplatsområden.

Artikel 2

1. Visering för flygplatstransitering skall utfärdas av medlemsstaternas konsulära myndigheter.

2. Varje medlemsstat bestämmer villkoren för utfärdande av visering för flygplatstransitering, under förutsättning att rådet antar kriterier för handläggning och utfärdande av viseringar.

De konsulära myndigheterna skall i alla händelser kontrollera att det inte finns någon risk för säkerheten eller för illegal invandring. De skall i synnerhet försäkra sig om att ansökningen om visering för flygplatstransitering är berättigad, på grundval av de handlingar som den sökande lämnat in och att dessa handlingar i möjligaste mån garanterar inresa i det slutliga bestämmelselandet, särskilt genom företeende av visering när sådan krävs.

3. Så snart genomförandet av de bestämmelser som anges i rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar [1] blivit tillämpliga skall medlemsstaterna utfärda visering för flygplatstransitering med användning av denna enhetliga utformning av viseringshandlingar.

Artikel 3

Varje medlemsstat skall kräva en visering för flygplatstransitering av medborgare i de tredje länder som finns

[1] EGT nr L 164, 14.7.1995, s. 1.

uppräknade i den gemensamma förteckning som bifogas, om de inte redan innehar en inresevisering eller en transitvisering för denna medlemsstat när de passerar via de internationella flygplatsområdena på dess territorium.

Artikel 4

En medlemsstat får föreskriva undantag från skyldigheten att inneha visering för flygplatstransitering när det gäller medborgare i de tredje länder som finns uppräknade i den gemensamma förteckning som bifogas, särskilt för

— besättningsmedlemmar på luftfartyg och fartyg,

— innehavare av diplomatpass: officiella eller tjänstepass,

— innehavare av uppehållstillstånd eller motsvarande handlingar som utfärdats av en medlemsstat,

— innehavare av visering som utfärdats av en medlemsstat eller av en stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Artikel 5

Varje medlemsstat skall själv bestämma om det finns anledning att kräva visering för flygplatstransitering när det gäller medborgare i stater som inte finns nämnda i den gemensamma förteckning som bifogas.

Artikel 6

Varje medlemsstat skall själv bestämma vilket system för flygplatstransitering som skall tillämpas på statslösa och personer med flyktingstatus.

Artikel 7

Inom en tidsfrist av tio arbetsdagar efter den gemensamma åtgärdens ikraftträdande skall varje medlemsstat underrätta övriga medlemsstater och rådets generalsekretariat om de åtgärder som den har vidtagit med tillämpning av artiklarna 4, 5 och 6. Dessa åtgärder skall för kännedom offentliggöras i EGT.

Artikel 8

Varje år skall rådets ordförandeskap utarbeta en lägesrapport om harmoniseringen av systemet för flygplatstransiteringen inom Europeiska unionen.

Rådet skall granska alla förslag till justering av den förteckning över länder som bifogas.

Artikel 9

Denna gemensamma åtgärd skall inte utgöra något hinder för en mer långtgående harmonisering i fråga om flygplatstransitering mellan vissa medlemsstater, en harmonisering med en räckvidd utöver den i den gemensamma förteckning som bifogas.

Artikel 10

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft den första dagen i den sjätte månaden efter det att den har offentliggjorts i EGT.

För Danmark, Finland och Sverige träder den emellertid i kraft den första dagen i den artonde månaden efter det att den har offentliggjorts i EGT.

Utfärdad i Bryssel den 4 mars 1996.

På rådets vägnar
P. BARATTA
Ordförande

BILAGA

Afghanistan	Iran
Etiopien	Nigeria
Eritrea	Somalia
Ghana	Sri Lanka
Irak	Zaïre